

EL PILAR

Paper versus pantalla

Josep Mèlich

M'assabento d'un obituari i de manera instantània una sèrie d'imatges i fets se m'obren al cervell. És la meua microhistòria que sempre espera, al magatzem dels records, que un esdeveniment obri l'aixeta i em deixi amarat. Ha mort el *Diari de Vilanova*, el degà de la premsa del país. Havia nascut l'agost de l'any 1850 (ja hi haurà erudits que us en faran la història). El seu fill, el *Diari del Baix Penedès*, va morir fa poc, com una premonició dels esdeveniments. Fa uns dies, xerrant amb el meu amic J. Enric Vidal, actual editor de *l'Info Comarcal*, fèiem, com sempre, repàs de records i de les inevitables nostàlgies del nostre pas per Vilanova i la Geltrú. Va sortir, inevitablement, *EAJ 35 Ràdio Panadés de Villanueva y La Geltrú*, una de tantes paradoxes comarcals al llarg de la història. Una emissora del Penedès que s'emetia des del Garraf. També va desaparèixer. Avui el món multimèdia se l'han repartit les grans editorials i cadenes radiotelevisives. Però aquest no és el cas, ara. El nucli de la nostra conversa era el motiu de la desaparició d'aquests diaris de paper. Jo soc pessimista i crec que l'agonia de la premsa impresa ja és un fet. La informàtica i el món digital, ara per ara, dominen el camp dels multimèdia. Amb el paper ha mort el celuloide, i l'òfset només s'utilitza en la publicitat. El Joan Enric, que és més optimista, diu que el paper, la premsa i els llibres no poden morir mai. De moment, per curar-se en salut, tots els periòdics tenen ja les seves webs, per si de cas. I el meu amic Vidal tira d'e-book. Què me'n dieu? El digital s'està menjant la galèria, no us sembla?

L'ENTREVISTA

“Abans que fer una bona fotografia, per a mi el primer és el respecte per la natura”
Raimon Santacatalina

Xavi Gonzàlez

D'on li ve l'afició per la fotografia?

Comença l'any 2006, quan em compro la meua primera càmera rèflex digital, una Canon EOS 10 D. Des d'aquell dia fins avui ha estat un aprenentatge totalment autodidacta que ha anat evolucionant. L'interès per la fotografia me'l va transmetre el meu pare, quan als meus quinze anys em va regalar la primera càmera, una Pentax Asahi Spotmatic SP II.

Per què es va decantar per fotografiar la natura i no una altra temàtica?

De petit, amb els meus pares fèiem molts viatges pels Pirineus. Crec que com a molts fotògrafs de natura ens van marcar els documentals de Rodríguez de la Fuente i va arribar un dia on es van ajuntar aquestes dues passions, la natura i la fotografia.

I quines van ser les seves primeres fotografies?

Va ser passejant pels camps del Penedès i observant i fotografiant les flors, els insectes i tot allò que la natura m'ensenyava.

Per fer bones fotos cal tenir bon ull? O n'hi prou amb una bona càmera?

El més important per fer una bona foto és tenir un bon ull, amb el temps la vista es va entrenant i arriba un moment que abans de disparar la càmera el teu ull ja està veient la fotografia. I que la foto transmeti a l'observador. Encara que per mi primer és el respecte a la natura davant d'aconseguir la millor fotografia.

Quants cursets ha hagut de fer per arribar a fer unes grans fotografies?

La veritat és que no n'he fet cap de curset, com he dit abans tot el meu

aprenentatge ha estat autodidacta, registrant-me amb foros de fotografia, llegint llibres, mirant moltes fotografies i sobretot les dades tècniques de la imatge i provant amb la càmera. El que sí que he fet han estat tallers fotogràfics on també s'aprenen moltes coses.

Fa poc va presentar el seu llibre '10 años fotografiando la naturaleza'. Què hi podem trobar?

És un llibre que he autoeditat amb motiu dels meus 10 anys fotografiant natura. Tenia moltes ganes de fer alguna cosa especial i vaig pensar que podria mostrar a la gent una petita part del meu treball, sobretot aquelles fotos que a mi més m'agradaven. És una petita representació de les més de

5.000 fotografies que he fet en aquesta dècada.

Per fer fotografies com les que té exposades ha hagut de viatjar molt?

He viatjat a Dinamarca per fer fotos de cérvols i també he estat a Antequera per fotografiar llops. Ara bé, un dels meus somnis és poder anar a fer un safari a l'Àfrica. Allà és on realment pots fotografiar una gran diversitat d'animals. També m'agradaria poder anar a fer fotografies de l'os polar. Ho tinc a la llista de futurs viatges, però això són paraules majors.

Mentre feia les fotografies, la seva integritat ha corregut mai perill?

En un principi sempre anteposem la nostra seguretat, encara que en algun cop com

que sóc molt atrevit haig de dir que m'he emportat algun petit ensurt. Les fotografies de fauna estan fetes en la seva majoria des d'amagatalls o en situacions controlades.

El Penedès és un bon escenari per fer fotografies?

Pots fer-hi fotografia macro o al detall, perquè tenim molt de camp, flors i insectes. A partir d'aquí pots recórrer Catalunya i anar, per exemple, al Montseny a captar els colors de la tardor o al delta de l'Ebre a fotografiar fauna i paisatge...

Fa uns dies, a la seva exposició va fer un taller on va explicar què portava a la motxilla.

Va ser una xerrada molt amena que se'm va acudir quan vaig veure la presentació d'un fotògraf professional de natura amic meu que es diu Iñaki Relanzon. Vaig voler fer una cosa semblant per mostrar a la gent com treballa un fotògraf de natura. En concret, com i amb què treballem per fer una fotografia de paisatge, per exemple. Vaig explicar coses com ara que a la motxilla hi porto dues càmeres, sis objectius, el trípode, filtres, etc.

Per tenir un bon equip i poder fer fotografies com les seves cal fer una inversió molt gran?

No és que jo hagi anat a la botiga i m'ho hagi comprat tot alhora. La meua és una inversió que he anat fent amb els anys. Segons les meves necessitats m'anava comprant les diferents parts de l'equip professional que ara tinc.

Del 9 al 12 d'aquest mes marxa a fer fotos de l'erupció del volcà Stromboli, al nord de l'illa de Sicília.

És un viatge que ha muntat el fotògraf i biòleg Joan de la Malla. Som uns quants fotògrafs que durant quatre dies anirem a una petita illa del mar Tirrè que inclou un dels volcans d'Itàlia. Un dia anirem a 400 metres d'altitud per fer les fotos que vulguem i un altre, que serà el més complicat, pujarem amb un guia i un vulcanòleg a 1.000 metres. Ho farem amb màscara i cascos, i només tindrem 60 minuts per poder fotografiar un volcà que entra en erupció cada trentaminuts.

Fins al 22 de juny, aquest vilafranquí exposa a la sala d'PAS de l'Escorxador de Vilafranca 25 fotografies que formen part del seu primer llibre, titulat '10 años fotografiando la naturaleza'. Una dècada dedicada a fotografiar paisatges, fauna i flora. És soci d'AEFONA (Associació Espanyola de Fotògrafs de Naturalesa) i de WWF Espanya (Fondo Mundial para la Naturaleza), entitats amb les quals col·labora. Algunes de les seves fotografies han estat seleccionades i premiades en concursos nacionals i internacionals.

EL PILAR

Processos, procediments i indicadors

Xavier Ollonarte

El conjunt de les comunitats educatives haurien de gaudir d'un sistema de gestió de la qualitat per tal d'assentar, d'una manera fructífera i innovadora, l'acompliment d'una millora contínua institucional. De manera que el conjunt dels processos (estratègics, clau i suport), instaurats i reflexionats per la mateixa institució educativa, han d'estar en constant diàleg amb els procediments i els indicadors plasmats per tal de solucionar mancances del sistema i, a la vegada, assolir els objectius que ens plantejgem com a institució educacional.

Per tal de plantejar-se indicadors de qualitat que recaiguin sota les premisses de l'excel·lència, hem de tenir en compte una sèrie de factors d'especial rellevància: l'elaboració d'una DAFO consensuada per a totes les parts integrants del procés establert (la creació d'una DAFO ens permetrà poder observar les fortaleses, les debilitats, les oportunitats i les amenaces del nostre centre educatiu en concret). El fet de crear les informacions ens aportarà una millor planificació i solvència per tal d'assolir els indicadors plasmats en el nostre sistema i la creació d'uns procediments que canalitzin, d'una manera clara i entenedora, el procés d'acompliment de l'indicador.

En definitiva, totes les institucions o comunitats educatives haurien de gaudir d'un sistema de gestió de la qualitat on es poguessin observar una sèrie de processos, procediments i indicadors tot donant resposta a la Llei d'Educació de Catalunya (PEC, NOFC, PGA, concrecions curriculars, Projecte de Direcció, entre d'altres documents flagrant) i la Norma ISO 9001:2015.

Subscriu-te a

el 3 de vuit .cat

EL PENEDÈS COM TU L'ENTENS des de 1982

Truca al 93 892 10 35

Et regalem tots els prems de 16 pàgina 76 i entrades en unors setig pens aconseguir

UNA CISTELLA

Caprabo, referent en productes de proximitat

caprabo amb EROSKI